

VERS

D A/d G/d D
Min-der-ne smi - ler her, mens vi syn - ger om det nu, der bli'r,
Em7 F#m7 G^A Em7 Asus⁴ A
drøm - me leg - ger, vi - ser vej, som lys - år, der kal - der på mig.
D A/d G/d D
Kom lad os dvæ - le lidt, og lad hå - bet, mo - det vok - se frit,
Em7 D/f# G^A Em G^A A
luf - ten ån - der e - ner - gi og livs - u - ret ven - ter et "vi".

OMKVÆD

D F#m7 G A Hm7 G Em7 A
Ti - den ta - ler sit e - get sprog, sen - der ord til vor jord, bli'r et le - ven - de kor.
D F#m7 G D Hm A G D/f#
No - get fø - des og no - get for - går, vi for - e - ner det, der be - står. Lad os
Em Hm7 A G D
mær - ke vor' hjer - ter, de ta - ler så læ - nge de slår.

1. Minderne smiler her,
mens vi synger om det nu, der bli'r,
drømme leger, viser vej,
som lysår, der kalder på mig.
Kom lad os dvæle lidt,
og lad håbet, modet vokse frit,
luften ånder energi,
og livsuret venter et "vi".

*Tiden taler sit eget sprog,
sender ord til vor jord,
bli'r et levende kor.
Noget fødes og noget forgår,
vi forener det, der består.
Lad os mærke vor' hjerter,
de taler, så længe de slår.*

2. Tankerne farver frit,
på en himmel, maler lys og blå,
sender mig et kys, et blik,
som tiden, der går helt i stå.
Nu står jeg lige her,
mærker livet kildrer mine tæer,
luften ånder energi,
og livsuret hvisker et "vi".

Tiden taler sit eget sprog...

3. Tiden i perspektiv,
en historiebog med meget liv,
springer ind på siden her,
og ved ikke helt, hvad der sker.
Vi fighter med og mod,
i bevægelse, en evig flod,
luften ånder energi,
og livsuret synger et "vi".

Tiden taler sit eget sprog...